

JazzBuzz

February 17th, 2022

Η σαξοφωνίστρια **Tara Davidson** και ο τρομπονίστας **William Carn** είναι ζευγάρι και στη ζωή και στη μουσική. Παίζουν μαζί σε πολλά σχήματα της πόλης τους, του Τορόντο, αλλά το δικό τους γκρουπ είναι το **Carn Davidson 9**, που έχει συμπληρώνει ήδη πάνω από μια δεκαετία. Χαρακτηριστικό αυτού του νονέτου, του λίγο μικρότερου από big band σχήματος, είναι ότι περιλαμβάνει μια ευρεία γραμμή πνευστών, με 3 σαξόφωνα, δύο τρομπέτες και δύο τρομπόνια και ένα ελλειπτικό rhythm section που αποτελείται μόνο από μπάσο και ντραμς. Επιλογή που προφανώς δείχνει την προτίμηση των δύο leader να κάνουν την αρμονική και τη μελωδική δουλειά με τα πνευστά και χωρίς τη συνήθη συμβολή κάποιου πολυφωνικού οργάνου. Ανάμεσα στα γνωστά και έμπειρα μέλη του σχήματος ο σαξοφωνίστας **Kelly Jefferson**, ο μπασίστας **Andrew Downing** και ο ντράμερ **Ernesto Cervini**.

Το "**The History of Us**" (Three Pines Records), είναι το τρίτο άλμπουμ που κυκλοφορούν και όπως λέει κι ο τίτλος του αφηγείται προσωπικές ιστορίες. Ξεκινά με μια σουίτα του Carn με τρία μέρη ("Finding Home Suite"), που φτιάχνει ένα soundtrack για τη μετανάστευση της οικογένειάς του από το Χονγκ Κονγκ στον Καναδά. Υπάρχει και μια ανάλογη σουίτα της Davidson αφιερωμένη στους γονείς της στο κλείσιμο ("Suite 1985") και ένα σύντομο κομμάτι στο ενδιάμεσο, με το οποίο οι δυο τους αποχαιρετούν τον αγαπημένο γάτο τους **Murphy**, που ήταν στο εξώφυλλο και στον τίτλο του προηγούμενου άλμπουμ τους και ποζάρει για τελευταία φορά ανάμεσα στο ζευγάρι στη ζωγραφιά και αυτού του εξωφύλλου.

Αν και η θεματολογία που ενέπνευσε τους συνθέτες και δίνει το έναυσμα στην ερμηνεία των εκτελεστών έχει κατά βάση να κάνει με την απώλεια, η γραφή αλλά και η προσέγγιση από όλους τους συμμετέχοντες είναι ευαίσθητη, συγκινεί, αλλά δεν είναι βαριά, δεν προκαλεί θλίψη. Η νοσταλγία της πατρίδας, συνυπάρχει με την προσμονή και την ελπίδα στο "Finding Home Suite". Ελπίδα που εντείνεται στο τέλος με τη γλυκιά, αισιόδοξη φολκ γεύση που δίνει το πίκολο της Davidson. Και το κενό που άφησαν τα χαμένα πρόσωπα φαίνεται να αντισταθμίζεται από τη ζεστασιά και τις όμορφες αναμνήσεις στο "Suite 1985" και το "Goodbye old friend". Ιδίως το τρίτο και τελευταίο μέρος της σουίτας μοιάζει να υμνεί τη ζωή και να γιορτάζει όσα μοιράστηκαν με αυτούς που τώρα απουσιάζουν.

Οι πλούσιες γραμμές των πνευστών φέρνουν στο μυαλό τις ορχήστρες του **Bob Brookmeyer** και της **Maria Schneider** και μια αίσθηση chamber jazz, φτάνοντας σε ένα αποτέλεσμα υψηλής αισθητικής.

Via Google Translate:

Saxophonist Tara Davidson and trombonist William Carn are a couple in both life and music. They play together in many bands in their hometown of Toronto, but their own band is Carn Davidson 9, which has been around for over a decade. Characteristic of this godfather, slightly smaller than a big band, is that it includes a wide line of wind instruments, with 3 saxophones, two trumpets and two trombones and an elliptical rhythm section consisting only of bass and drums. A choice that obviously shows the preference of the two leaders to do the harmonious and melodic work with the winds and without the usual contribution of a polyphonic instrument. Among the well-known and experienced members of the band are saxophonist Kelly Jefferson, bassist Andrew Downing and drummer Ernesto Cervini.

"The History of Us" (Three Pines Records), is the third album released and as the title says, tells personal stories. It starts with a three-part Carn Suite ("Finding Home Suite"), which creates a soundtrack for his family's migration from Hong Kong to Canada. There is also a similar Davidson suite dedicated to her parents at the close ("Suite 1985") and a short track in between, with the two saying goodbye to their favorite cat Murphy, who was on the cover and title of their previous album. and poses for the last time between the couple in the painting and this cover.

Although the theme that inspired the composers and gives rise to the performance of the performers has basically to do with the loss, the writing and the approach of all participants is sensitive, moving, but not heavy, does not cause sadness. The nostalgia of the homeland coexists with the anticipation and hope in the "Finding Home Suite". Hope intensified in the end with the sweet, optimistic folk flavor given by Davidson piccolo. And the gap left by the lost faces seems to be offset by the warmth and beautiful memories in "Suite 1985" and "Goodbye old friend". Especially the third and last part of the suite seems to praise life and celebrate what was shared with those who are now absent.

The rich lines of the winds bring to mind the orchestras of Bob Brookmeyer and Maria Schneider and a sense of chamber jazz, reaching a result of high aesthetics.